

ЛЕЛА МАРКОВИЋ

ПРИЗРЕНСКА ГАЛАКСИЈА

ПРИЗРЕНСКА ГАЛАКСИЈА

Владики Аїанасију Јевїићу

Када сред небеског космоса
у Призренску галаксију стигнеш, Владико,
помоли се за нас
који за Призренском галаксијом чезнемо,
до Другог Христовог доласка у Небо гледамо,
поломљено састављамо, срушено обнављамо...

Када сред небеског космоса
у Призренску галаксију стигнеш, Владико,
целивај за нас златне двери
Богородице Љевишке Милутинове,
запали свеће у Цркви Светог Стефана,
окади Цркву Светог Прокопија,
народу отвори Цркву Светог Пантелејмона.
Краљу Драгутину придржи повељу
док је прилаже Цркви Светог Димитрија,
благослови Драгослава и Белу Тутић.
док фрескопишу (Тутићеву) Цркву Светог Николе,
а Рајко Киризмїћ Цркви Светог Николе (Рајковој)
враћа нестале иконе литијске
и уклања наслаге времена и барута...

Нађи цара Душана где са Јаковом Серским
надгледа зидање Светих Архангела,

а игуман, Старац Григорије му помаже...
Испрати Светог Јоаникија Другог
на устоличење за Патријарха, првог српског,
и даље, у Свету Земљу, да светиње диже
на Кармилској и Гори Тавору.

Освештај Светог Ђорђа, малу Цркву Руновића браће,
па попусти конопац за темељ Саборне, Цркве Св. Ђорђа,
да већа буде, у име Божије!
Када буде цела и кад олтар из Сентандреје
буде опет пун икона вредних и зазвони слободно звоно
Николе Спасића и краља Петра Првог,
упали опет кандила сребрна – дар призренских кујунџија,
нека у вечност светле, па пред пуном црквом
читај из Симиног Јеванђеља, дар *сину Манојлу*.

Призри на Цркву Светог Атанасија и Светог Томе,
и Младена Владојевића где са и Гогама
у слози закровљује Цркву Светог Спаса,
а Краљевић Марко над чардацима старим
народу диже Цркву Свете Недеље...
Насмеши се старим Призренкама
које на Светог Илију,
пред Црквом Светих Врачева
икону Светог Илије водом запљускују
све док не плусне киша са небеса...

Па се спусти са Каљаје,
са митрополитом Амфилохијем беседећи, ко некад,
све до Преображењске и Богојављенске цркве...
Насмејаног лица сведочи о лепоти Цркве Свете Јелене,
Светог Власија, Свете Ане и Кораћеве, Пророка Илије,
Свете Варваре и Светог Николе – *Градске*.
Лазару Црнорисцу-Хиландарцу, придржи казальке
док часовник за московски белокамени Кремљ твори.

Помилуј по глави све приложнике:
Братислављеву мајку и Николу Утоличића
и Тодора Лепића и све побројане
у Поменику Богородице Љевишке
и другим Поменицима...

И браћу Влахић пред манастиром Светог Марка Коришког.
Ту се, у испосници, поклони Светом Петру Коришком
заједно са Симом Игумановим и његовим сирочићима...
Ту ће те поздравити и чета српске војске
која због каме кабашанске не пређе Албанију пешке...

Са осталим праведницима који те тамо сачекаше
походи Подгор, Русеницу, Муштутиште,
пред Црквом Ваведења сретни Драгослава
са женом Јеленом, сином Станишом и ћерком Аном,
и попа Симу Поповића и монаха Партенија из Дворана
што препис Душановог законика вековима чуваше...
Закорачи у светиње Големе Оче, у Ораховац рајску башту,
Средачку и Сиринићку жупу, Шару – Крстасту Гору,
где светиње на тамјан миришу, лепше од пољског цвећа.

Када у Призренску галаксију дођеш, Владико,
наћи ћеш храмове што јесу и који беху,
свих 365 луча Христових – оних што над земљем стоје,
и оне што под земљом и каменом чекају,
у Галаксији сијају ко најсејјније звезде!
Све светиње што на земљи вековима светлеше
у слави Господњој на небу засијаше!
У свакој слави Господа нашег,
Светим тајнама, Литургијом светом!

Када у Призренску галаксију дођеш, Владико,
у Призренску богословију пођи.
Песмом ће те дочекати негдашњи богослови
а загрљајем наставници и ректори славни:
Григорије Божовић, Лазар Кујунџић, Јеремија Грковић Гапон,
протојереји Стеван Димитријевић и Ђорђе Кампарелић,
Илија Ставрић, Иларион Весић, Валеријан Прибићевић и други,
заједно са Иваном Степановичем Јастребовим...
И патријарси Варнава, Гаврило, Иринеј и Павле.
Видим, целиваш им руку...
Призренце добротинитеље
Младена Угаревића, Димиша Мишетовића,
Кољу Сташића, Арсу Живковића,
Чемерикиће видећеш многе,
и Николу Мусулина с њима,
њихова ће се дела са тобом срести.

Реци им Владико како нам је, да се не предајемо...
Реци им да се трудимо да завет испунимо.
Да падамо и устајемо, да страдамо али верујемо.
И волимо Господа и предаке славне.
Љубимо веру њихову, дела непролазна...

Призренску галаксију си, Владико, ти познао давно...

Када у Призренску галаксију дођеш
помоли се Господу за нас
да видети ту лепоту
и ми заслужимо....

ПРИЗРЕН

Да ли си при-зрен
тима што си призван
и што делима чиниш
откупљења,

или си при-зрен
јер си позван
да славиш Божије
поуке спасења?

Свако ко је призрењем
од Бога погледан
благодаћу је Божјом
вољен и дарован.

Коме се призрењем
Господ јави
тај ће Господа
делима да слави.

Свако ко се призрењу
Господњем одазове
Призреном ће себе
моћи да назове.

УЖЕ

Баких уже на острво спаса
са брода који је почео да тоне
и уже поста сигурно, јако
а мисли мрачне престаше да гоне.

Док се држах чврсто, уже рука поста
Господа мога, пружена на време,
да спаси из олује престављеног роба
олакша му велико и претешко бреме...

Кад подигох поглед Спаситељу своме
ја угледах очи препуне љубави,
брижности и жеље да ми душу спаси,
и вечан живот свом рабу подари.

И држах се чврсто те пружене руке,
скута и загрљаја Јединога Творца,
та љубав Господња ојача у мени
захвалног и верног Христовог борца.

САН

То што си сањао да све се руши
будућност је света, сине мој,
а пала стена што излаз гуши
слика је краја и љути бој.

Светло на крају пећине дуге
излаз је из мрака што у тами сни,
та нада која не умире никад
већ стрпљиво чека, до краја бди.

Камени чамац што усидрен стоји
на обали самој мирно чека,
оног ко треба воду да пређе
док зове спаса обала далека.

Камена барка Христос је знај
а вода велика људи су зли,
није без разлога све то што видиш
и што у твојим сновима зри...

На пут тај крећи, не окрећи се више
за нама које затрпаше стене,
старом је свету дошао крај
претешко поста грехова бреме.

Будућност вас сине чека нова,
тебе и сестру, у каменом чамцу!
Знајте док пловите бурним морем
компас је спаса у Христовом прамцу!